

10/16/2014 Xin phổ biến rộng rãi đùm.
Xin đa tạ, L.S. Smith 1

Hy vọng bài viết sau đây của tôi sẽ giúp độc giả và những ai quan tâm biết thêm về ông Sam Liccardo ứng cử viên chức Thị Trưởng San Jose vào kỳ bầu cử sắp tới (November 4, 2014).

ỨNG CỬ VIÊN THỊ TRƯỞNG SAM LICCARDO VÀ CỘNG ĐỒNG NGƯỜI VIỆT TỶ NẠN CỘNG SẢN TẠI SAN JOSE

Người Việt tỵ nạn cộng sản đã phải rời bỏ quê hương từ năm 1975 nơi chôn nhau cắt rốn, bỏ lại tất cả mồ mả tổ tiên, sự nghiệp, tài sản, bao nhiêu kỷ niệm êm đềm trên quê cha đất mẹ, lánh nạn bạo quyền cộng sản để đến được bến bờ tự do tại Hiệp Chúng Quốc Hoa Kỳ : The United States of America. Tuy tôi và gia đình đã phải xa rời đất tổ thân yêu tại bắc Việt năm 1954 để vào nam cũng vì cộng sản, nhưng ít lâu sau đó tôi may mắn được qua mỹ năm 1961.

Người Mỹ có câu: "You can take the boy out of the country, but you can never take the country out of the boy." Tôi xin tạm dịch: Người đời (Mỹ cũng như Việt) có câu thật bất hủ : "Người ta có thể đem thằng bé ra khỏi quê hương, nhưng họ không thể lấy quê hương ra khỏi thằng bé."

Tuy xa quê hương đã lâu nhưng không bao giờ tôi quên được một quê hương Việt Nam **KHÔNG** có cộng sản.

Rõ rệt San Jose được ví như một microcosm (thế giới nhỏ tiêu biểu cho Hoa Kỳ như nồi Ragu) a Melting Pot. Và San Jose còn là Thành Phố đông người Việt nhất trên thế giới sống ngoài nước Việt Nam với trên 100,000 người Việt. Còn Quận Cam (Orange County) ở miền nam California là Quận Hạt đông người Việt nhất, nhưng nếu nói về Thành Phố (City) thì San Jose có số đông người Việt nhất. Những người Việt tỵ nạn đầu tiên đến San Jose hầu hết đều quan tâm đến chỗ ở, đi tìm công ăn việc làm và lo cho con cái học hành sao theo kịp với những đứa học trò bản xứ. Sau một thời gian đã ổn định, người Việt bắt đầu nghĩ đến chuyện tham gia trong chính quyền địa phương.

Người đầu tiên ra tranh cử ghế nghị viên thành phố San Jose là cô Madison Nguyễn, đáng tuổi và thuộc thế hệ con, cháu tôi. Cô này dựa vào lá phiếu của người Việt ở khu vực số 7 và đã hứa hẹn nhiều với cộng đồng người Việt tỵ nạn cộng sản nên đã thắng một người đồng hương khác là cô Linda Nguyễn.

Sau khi đắc cử rồi, Madison Nguyễn bắt đầu lộ diện tánh kiêu căng và ngạo báng. Một vấn đề điển hình là vấn đề người Việt tại San Jose sau nhiều năm đóng góp vào kinh tế San Jose và đã giúp cho thành phố tốt đẹp và phồn thịnh hơn, họ muốn có cái tên Little Saigon cho khu vực thương mại ở trên đường Story Road phía đông San Jose, nơi có nhiều tiệm, dịch vụ, và cửa hàng của người Việt. Chuyện này quá giản dị vì hầu như đại đa số người Việt tại San Jose đều muốn cái tên thân thương Little Saigon để vinh danh người Việt tỵ nạn và để ghi nhớ lại thủ đô thân yêu, hòn ngọc viễn đông của nền tự do và nước Việt Nam Cộng Hòa. Nhưng chuyện này đã bị các vị dân cử lãng quên. Nhưng sau đó thành phố San Jose có mở một cuộc thăm dò chính thức với 7 tên để người dân chọn lựa, thì tên Little Saigon được về hạng nhất, và tên Saigon Business District về hạng chót. Vậy mà Madison Nguyễn đã vận động các người đồng đội trong hội đồng thành phố để "giàng mặt" người Việt tỵ nạn và để khoe quyền lực của cô ta và áp đặt cái tên về hạng chót trên đầu người Việt tỵ nạn cộng sản. Such hypocrisy, hubris, and arrogance, thật là đạo đức giả, kiêu căng, và ngạo báng, nhất là khi chính Madison Nguyễn đã tuyên bố trước cuộc thăm dò là cái tên nào về hạng nhất sẽ được thành phố dùng.

Sự lạm quyền này đã đưa đến vụ Cộng Đồng Việt Nam Bắc California (VACNORCAL) kiện thành phố San Jose (vì hành động của Madison Nguyễn) vi phạm đạo luật Brown Act là luật Tiểu Bang California cấm các nghị viên không được vận động lấy phiếu của đồng nghiệp trước khi một vấn đề được đưa ra để HĐTP bỏ phiếu trước công chúng. Vụ kiện Brown Act đã kéo dài bảy năm qua nhưng tới giờ vẫn chưa kết thúc. Trong hai phần của vụ kiện Brown Act, VACNORCAL đã thắng về vang một phần và thành phố San Jose đã bị tòa bắt phải bồi hoàn \$186,000.00 Mỹ Kim về án phí và luật sư phí cho VACNORCAL. Tôi có văn phòng luật sư riêng, và Trina Nguyễn cũng làm việc cho một tổ hợp luật sư lớn, nhưng chúng tôi tình nguyện phụ giúp VACNORCAL miễn phí trong vụ kiện Brown Act trong bảy năm nay. Chúng tôi đã không và sẽ không nhận một đồng nào trong vụ kiện này.

Còn phần hai của vụ kiện Brown Act thì tòa Kháng Án mới đây đã lật ngược bản án và trao lại cho tòa Thượng Thẩm để xử án. Cộng đồng Việt Nam vẫn còn đang chờ đợi để xử phần còn lại của vụ kiện Brown Act. Trong suốt 7 năm qua, Madison Nguyễn và đồng đội đã và vẫn còn làm khổ người Việt tỵ nạn cộng sản tại San Jose.

Một người đồng nghiệp và cũng là đồng minh của Madison Nguyễn và cũng đã làm khổ cộng đồng Việt Nam rất nhiều là ông Sam Liccardo. Và tôi sẽ tường thuật một vài điều theo thứ tự mà ứng cử viên thị trưởng San Jose Sam Liccardo đã làm với sự hậu thuẫn của Madison Nguyễn và Thị Trưởng Chuck Reed để coi thường và hành hạ cộng đồng chúng ta. Ông Sam Liccardo là nghị viên thành phố San Jose từ năm 2006.

1/ Vào đêm 20 tháng 11, 2007, đêm mà hàng ngàn người Việt Nam và tôi đã có mặt tại Hội Đồng Thành Phố San Jose (HĐTPSJ) đã chứng kiến và gọi đó là đêm lạnh buốt dài nhất vì phiên họp khoáng đại đó kéo dài hơn sáu tiếng đồng hồ. Và mặc dù có hàng ngàn người già, trẻ thơ, nam nữ, dân lao động cùng dân chuyên môn (cả bác sĩ, giáo sư, kỹ sư, luật sư cũng có mặt) và rất nhiều người đã lên nói vào microphone yêu cầu HĐTPSJ cho cái tên Little Saigon. Nhưng dưới sự điều khiển và xấp xếp của Thị Trưởng Chuck Reed và Madison Nguyễn, cái tên Little Saigon bị đánh bại và tên về hạng chót là Saigon Business District được áp đặt trên đầu cộng đồng người Việt tỵ nạn cộng sản với tỷ số 8/3 (nghĩa là 8 phiếu ủng hộ tên Saigon Business District, và 3 phiếu ủng hộ tên Little Saigon).

Trong 8 phiếu đa số ủng hộ cái tên Saigon Business District và chống cái tên Little Saigon, có phiếu của Sam Liccardo.

Sau đêm 20 tháng 11, 2007, nghị viên David Cortese (hiện giờ ông là giám sát viên quận hạt Santa Clara và là ứng cử viên thị trưởng San Jose, đối thủ của ông Sam Liccardo) đã đi tìm hiểu thêm về vấn đề Little Saigon và khám phá ra là ông đã bị Madison Nguyễn lừa ông về tình hình thật sự trong cộng đồng người Việt tại San Jose.

Liên sau ngày 20 tháng 11, 2007, cộng đồng Việt Nam tại San Jose bắt đầu tổ chức biểu tình mỗi Thứ Ba để ghi nhớ Thứ Ba Đen là đêm HĐTPSJ giết chết cái tên Little Saigon dưới sự điều khiển của Madison Nguyễn. Sau này Madison Nguyễn đứng ở trên cao trong tòa đô chánh San Jose và nhìn thấy hàng trăm người biểu tình ở dưới, cô gọi họ là “một gánh xiếc” Và rồi cô còn lên đài TV và nói những người đi dự buổi họp đêm 20 tháng 11, 2007 là những kẻ “vô công rồi nghề.” Còn ông Chuck Reed thì gọi NVTNCS là “nhóm thiểu số to mồm.”

2/ Cũng sau ngày 20 tháng 11, 2007 HĐTPSJ thấy sự phản nộ và chống đối của CĐNVTNCS đối với HĐTPSJ qua chuyện họ đã giết chết cái tên Little Saigon ngày càng lên cao, nên

HĐTPSJ đã tổ chức một cuộc họp khoáng đại nửa vào ngày Thứ Ba Mùng 4 Tháng Ba, 2008. Đêm hôm đó hàng ngàn người Việt lại hẹn nhau tại Tòa Đô Chánh HĐTPSJ để một lần nữa đoàn kết và nói lên nguyện vọng của NVTNCS đòi cái tên Little Saigon. Lần này nhiều người tin là những nghị viên trong HĐTPSJ đã thức tỉnh và sẽ thông qua cái tên Little Saigon. Nhưng nào ngờ, trước đây tỷ số phiếu vào đêm 20 tháng 11, 2007 là 8/3 chống tên Little Saigon, nhưng đến đêm 4 Tháng 3, 2008 lần này tỷ số giết tên Little Saigon là 7/4. Thay đổi chỉ có một phiếu so sánh với lần trước, và cái phiếu duy nhất đổi từ chống Little Saigon, thành ủng hộ Little Saigon là phiếu của ông David Cortese, bây giờ là đối thủ của ông Liccardo.

Một điều cần được vạch ra là vào đêm 4 Tháng Ba, 2008 Henry Le, tức Lê Văn Hường của Lee Sandwiches xuất hiện và đã nạp cho HĐTPSJ một bản thỉnh nguyện giả mạo gồm 92 chữ ký gian của những thương gia trong khu vực đường Story Road với mục đích xúi HĐTPSJ một lần nữa dừng cho CĐNVTNCS cái tên Little Saigon. Và người nghị viên mà đã cầm Thỉnh Nguyên 92 chữ ký giả mạo trên tay để phát biểu và một lần nữa lại chống cái tên Little Saigon chính là ông Sam Liccardo. Nên nhớ trong HĐTPSJ có tất cả 11 người, nhưng ông Liccardo lại là người duy nhất đã giơ lên bản Thỉnh Nguyên giả mạo và đồng thời ám chỉ rằng những thương gia trong khu vực Story Road đều chống tên Little Saigon (nhưng thật ra đa số những người thương gia ở khu này lại ủng hộ cái tên Little Saigon). Và vì vậy lại một lần nữa, ông và đa số đồng nghiệp của ông trong HĐTPSJ lại giết chết cái tên Little Saigon. Nhưng vẫn chưa xong, ông Liccardo sau đó còn đưa ra một Thỉnh Nguyên do chính ông soạn thảo không cho đặt bất cứ một cái tên nào trong khu vực Story Road. Rồi chỉ mới cách đây hai năm HĐTPSJ mới chính thức chấp nhận cái tên Little Saigon cho khu vực Story Road và cho dựng những bảng dẫn đường từ xa lộ vào thành phố. Nhưng CĐVN vẫn phải trả những tổn kém để bảo trì các bảng, các lá phướn và bia đá Little Saigon, vì TPSJ không hề phụ giúp về tài chánh.

3/ Vì một số nạn nhân trong vụ Thỉnh Nguyên có 92 chữ ký giả mạo nhờ tôi kiện Henry Le, cho nên một trong những việc làm luật sư cho nguyên đơn là tôi cần hỏi cung (take deposition) những nhân vật trong cuộc. Tôi đã tổng đạt lệnh của tòa (Subpoena) cho tôi hỏi cung đến ông Dave Cortese và ông Cortese cho tôi biết ông sẵn sàng cho tôi hỏi cung ông bất cứ lúc nào và bất cứ ở đâu. Còn ông Sam Liccardo thì ngược hẳn, ông tránh né tôi vì không muốn bị tôi hỏi cung. Thường thường thì người tránh né vì họ không muốn bị hỏi cung, và họ muốn giấu giếm điều gì quan trọng. Ông Cortese đã trả lời thẳng thắn tất cả những câu hỏi tôi đặt ra trong cuộc hỏi cung. Con người liêm chính như ông David Cortese không sợ khi bị hỏi cung. Còn ông Liccardo đã trốn tránh vì ông không muốn bị tôi hỏi cung.

4/ Vấn đề Nghị Quyết chống các phái đoàn cộng sản đến San Jose, và nếu đến thì họ phải chịu trách nhiệm về những tổn kém và phi tổn liên hệ đến việc cảnh sát thành phố và các cơ quan công lực giữ an ninh trật tự cho họ (CSVN). Nghị quyết này đã được một số thành phố California thông qua. Tuy San Jose là thành phố đông người Việt nhất trên thế giới (ngoài nước Việt Nam) nhưng mỗi lần CĐNVTNCS vận động cho thông qua Nghị Quyết này thì đều bị HĐTPSJ bác bỏ. Trước tiên Nghị Quyết phải thông qua Ủy Ban Định Chế UBĐC là Rules Committee, gồm 4 người, rồi mới được đưa ra cho HĐTPSJ (gồm 11 thành viên bỏ phiếu). Trước đây UBĐC đã giết chết Nghị Quyết chống cộng sản này với tỷ số 4/0 (4 chống 0 ủng hộ) dưới sự điều khiển của Thị Trưởng Chuck Reed và Madison Nguyễn, và họ ven cớ là phải hỏi Bộ Ngoại Giao trước. Khi tôi phỏng vấn ông Liccardo đầu năm nay về lập trường của ông về Nghị Quyết này, ông cũng trả lời giống như Chuck Reed và Madison Nguyễn (hai người này là đồng minh của ông Liccardo, và đã chính thức mạnh mẽ ủng hộ ông trong cuộc bầu cử Thị Trưởng San Jose vì họ cùng chiều hướng chính trị và lập trường với ông). Nhưng mới đây September 20, 2014 khi tôi phỏng vấn ông về Nghị Quyết này thì ông nói ông hoàn toàn ủng hộ

Nghi Quyết chống Cộng Sản, cũng như UBDC bây giờ đã đổi lập trường và ủng hộ Nghi Quyết với tỷ số ngược hẳn trước đây (4 ủng hộ và 0 chống) và họ sẽ đưa Nghi Quyết này ra cho HĐTP quyết định vào cuối Tháng Mười 2014. Tại sao đến những ngày gần kề của cuộc bầu cử Thị Trưởng thì ông Liccardo mới ủng hộ Nghi Quyết? Đã bao nhiêu người đã xin ông ủng hộ trước đây nhưng ông không giúp, bây giờ thủy triều và sức mạnh chính trị của NVTNCS tại San Jose đã hiện lên quá rõ cho nên ông nắm lấy cơ hội để lấy điểm và để ăn cắp credit? và ông đổi lập trường vì ông bây giờ muốn lấy phiếu của NVTNCS phải không? Hỏi là đã trả lời.

5/ Cũng trong cuộc phỏng vấn ông Liccardo September 20, 2014, tôi hỏi thẳng ông nghĩ sao về hai tổ chức vô vụ lợi lớn nhất trong cộng đồng người Việt tại San Jose là Ban Đại Diện Cộng Đồng Bắc California (VACNORCAL) và Liên Đoàn Cứu Tri Người Việt (VIỆT VOTERS) và lãnh đạo của 2 tổ chức này, tuy họ thường kỵ và chống đối nhau, nhưng trong cuộc bầu cử Thị Trưởng bây giờ họ dẹp bỏ sự tranh chấp, tị hiềm, và họ đều ủng hộ ông David Cortese là đối thủ của ông? Ông Liccardo trả lời là thành phố San Jose có tới 1 triệu cư dân, và 10% (100,000) là người gốc Việt, và ông nói nếu hỏi những người Việt ở San Jose về hai tổ chức này, thì nhiều người sẽ không biết đến hai tổ chức này. Tôi rất ngạc nhiên về câu trả lời của ông Liccardo. Vì trước đây ông đã từng đến với hai tổ chức này để nhờ vả, xin xỏ họ giúp ông để ông được phiếu của người Việt. Nhưng bây giờ ông biết rõ những người trong hai tổ chức này lại ủng hộ ông David Cortese vì ông Cortese là người mà họ đã biết và đã giúp họ trong nhiều năm qua, trong bao nhiêu sóng gió, qua bao nhiêu thăng trầm, nên ông Liccardo muốn hạ giảm tầm mức quan trọng của hai tổ chức này. Câu trả lời của ông Liccardo cho thấy rõ sự không thành thật (disingenuous) và đạo đức giả (hypocrisy) của ông đối với NVTNCS.

Rất tiếc là cuộc phỏng vấn cuối cùng của tôi với ông Liccardo vào September 20, 2014 trên đài Việt Nam Tự Do, đài mà tôi đã bỏ ra rất nhiều thời giờ để giúp từ 30 năm nay sẽ không được phát cho khán thính giả coi và nghe. Lý do là ông Nguyễn Mạnh chủ đài biết cuộc phỏng vấn đó rất bất lợi cho ông Liccardo, nên NM sẽ không bao giờ cho phát vì NM ủng hộ Sam Liccardo, cũng vì ông Liccardo đã và đang quảng cáo rất nhiều trên radio và báo của Nguyễn Mạnh. Như tôi đã từng nói với Nguyễn Mạnh, cho dù đây là một xứ tư bản, nhưng cũng nên thận trọng và tự trọng đừng để đồng tiền làm mình mù quáng mất đi phong cách trung thực của ngành truyền thông. Nhưng Nguyễn Mạnh tiếp tục chỉ phát đi phát lại những cuộc phỏng vấn nào có lợi cho ông Liccardo, và cũng còn phát rất nhiều các quảng cáo của Sam Liccardo khoe khoang và rêu rao liên tục chuyện ông ta đã ký 10 điều cam kết với cộng đồng Việt Nam trên “giấy trắng mực đen.” Nhưng tôi đã phân tích và phanh phui tất cả những lời cam kết đó là không có giá trị vì đó chỉ là một chiến lược mị dân để kiếm phiếu.

Tôi ghi danh bầu cử tại Hoa Kỳ trên 40 năm nay, có lẽ trước khi ông Sam Liccardo chào đời. Nhưng chưa bao giờ tôi nhận thấy một cuộc bầu cử quan trọng của một thành phố như cuộc bầu cử Thị Trưởng đang diễn ra tại San Jose cho người dân San Jose nói chung và cho CĐNVTNCS nói riêng. Số phiếu của cử tri người Việt tại thành phố này không nhỏ nên rất quan trọng. Lá phiếu của người Việt có thể định đoạt ai sẽ là Thị Trưởng của thành phố đông người Việt nhất ngoài nước Việt Nam. Kết quả cuộc bầu Thị Trưởng San Jose sẽ không chỉ ảnh hưởng tới địa phương chúng ta để cho các dân cử phải trọng nể NVTNCS, mà nó sẽ còn vang dội về tận Việt Nam để cho bao quyền công sản biết sức mạnh của người Việt hải ngoại.

Tôi xin kết thúc bài viết này bằng những lời viết của chính ông Sam Liccardo. Ông Liccardo với những hàng chữ đầu tiên trong bản Cam Kết trên “Giấy Trắng Mục Đen” của ông đã viết:

Tôi là Sam Liccardo, nghị viên đơn vị số 3 của thành phố San Jose. Ứng viên tranh chức thị trưởng San Jose. TÔI CAM KẾT NHỮNG ĐIỀU SAU ĐÂY:

1. San Jose là một thành phố bao gồm nhiều sắc dân khác biệt về nguồn gốc và văn hoá. Thành phố của chúng ta có hơn 100,000 người Mỹ gốc Việt tiếp tục không được phục vụ đầy đủ bởi tòa thị chính.

Tôi hoàn toàn đồng ý với nhận xét trên của ông Liccardo. Và tôi xin hỏi ông Liccardo: Ông đang và đã làm nghị viên thành phố San Jose trong suốt 8 năm qua, và bây giờ ông lại muốn làm Thị Trưởng nên ông mới nhận thấy như ông đã viết: “hơn 100,000 người Mỹ gốc Việt tiếp tục không được phục vụ đầy đủ bởi tòa thị chính.” vậy ông đã làm được gì cho hơn 100,000 người Mỹ gốc Việt tại San Jose? Đối với tôi, trong 8 năm vừa qua, ông Liccardo chỉ có làm những điều gì bất lợi cho NVTNCS tại San Jose, nếu không muốn nói thật ra là ông đã làm khổ chúng tôi rất nhiều.

Và ông Liccardo viết trong phần cuối của bản Cam Kết trên “Giấy Trắng Mục Đen.” của ông:

Tôi biết là việc làm nói to hơn là lời lẽ (Action speaks louder than Words)

Một lần nữa tôi hoàn toàn đồng ý với câu ca dao ông đã dùng ở trên. Và tôi xin hỏi ông một lần nữa, ông đã làm những gì “tốt” trong suốt 8 năm ông ngồi trong HĐTPSJ, hay ông chỉ có hại chúng tôi? và giờ này ông mới nhận thấy như ông đã viết ở trên: “hơn 100,000 người Mỹ gốc Việt tiếp tục không được phục vụ đầy đủ bởi tòa thị chính.” Vì vậy cho nên ông mới hứa trên “Giấy Trắng Mục Đen” là ông sẽ giúp người Việt tại San Jose nếu ông trở thành Thị Trưởng?

Xa quê hương từ thời đệ nhất cộng hòa, nhưng tôi được biết một câu bất hủ của một cố tổng thống Việt Nam:

“Đừng nghe những gì người ta nói (hay hứa), mà hãy nhìn những gì người ta (đã) làm”

Và một câu đề đòi nữa, ngắn gọn, cũng của người Việt tôi xin chia sẻ với mọi người:

“Gậy ông đập lưng ông”

Mùa bầu cử 2014
San Jose, California

October 16, 2014
Luật Sư Đỗ Văn Quang Minh
LuatLaw2@gmail.com

TB: Tôi mong mọi người cân nhắc thật kỹ 2 ứng viên Thị Trưởng và bầu cho người xứng đáng đại diện cho chúng ta. Riêng tôi thì ủng hộ ông David Cortese làm Thị Trưởng San Jose bởi vì ông Cortese nói ít nhưng làm nhiều, và ông không bao giờ hại cộng đồng người Việt tỵ nạn cộng sản.